

Å få lov til å hate og elske foreldre med god samvittighet!

av Anne Nielsen

Bytt gjerne ut foreldre med barneveilederen i SFO. Tåler du at ungene hater og misliker deg? Dette er nødvendig spisskompetanse for SFO-ansatte! Hva er bra med denne ferdigheten? Jo at barna ikke kan manipulere deg med skyldfølelse og dårlig samvittighet. Og at du ikke sender skyldfølelsen din videre til neste generasjon. Selv glemmer jeg ikke første gangen jeg møtte barns direkte og tydelige misbilligelse. Det var temmelig sjokkerende. Jeg som var så grei. Og ikke bare grei, men snill også og gjorde alt som stod i min makt for å være barnevennlig! Og ,og ,og ... Det tok mange år å komme vekk fra det sterke ønsket om å bli likt for en hver pris. Jeg var villig til å strekke meg såååå langt for at ingen barn skulle ha noe å utsette på meg. Jeg tålte mye bedre at voksne var misfornøyde av eller annen grunn. Jeg hadde vel i likhet med mange andre i min generasjon sett på det som en livsoppgave å sørge for at barn ble behandlet bedre og med mer respekt enn tidligere generasjoner hadde fått til.

Men denne innstillingen kunne selvfølgelig utnyttes av unge mennesker som ikke visste noe om mine edle motiver, men bare så en litt for ettergivende dame, som var lett å overtale til å få det som man ville. Jeg lærte at det jeg så på som snillhet ofte var svakhet, jeg orket ikke å stå imot barn som med sinne og frustrasjon spytet ut at jeg var det verste mennesket på jord. Men øvelse gjør mester. Nå tåler jeg snart at hvemsomhelst er sinna på meg for hvasomhelst, uten at jeg får lyst til å gi etter på grunn av følelsene deres. For det var følelsene som var så vanskelige. Sorgen og hatet og sinnet og jeg vet ikke hva. Om følelsene lærte jeg etter hvert at de må du tåle, de er ufarlige, flyktige og glemt om litt. Ofte er det knapt deg de handler om. Du er bare en skyteskive for barnets frustrasjon og smerte som de har behov for å avreagere. Men når støvskyen har lagt seg og sikten har kommet tilbake, er barn de første til å tilgi og begynne på nytt. Om litt er du den beste voksne i verden... Slik er det i barns verden: svart eller hvitt. Mens det å bli et modent menneske innebærer evnen til å omfavne både og. Elske og hate, snill og dum, streng og mild. Nå hender det jo, (ganske ofte faktisk), at jeg ser at de unge har viktige poeng og bedre argumenter enn meg. Da hører jeg fremdeles etter. Slik at jeg ikke går i den motsatte grøfta og blir hard eller utilgjengelig – slik som forrige generasjon...